

Waar het begint.

**Een schrijfsel voor alle slachtoffers
van verzwegen wonden
toegebracht door onze eigen soort.**

**Het kwam al vele keren boven water.
Erna verstilde het weer.
Véél te vaak wordt een slachtoffer**

eventjes gezien,

**doen de mensen hun morele plicht van verontwaardiging
en laten de slachtoffers erna opnieuw in stilte.**

Opnieuw in stilte.

**Wat schep ik hoop uit die mensen
die ervoor blijven strijden zijn om het nièt te vergeten.**

Dankjewel. Dankjewel.

Aan de Rik Devillé's in deze wereld,

aan de Christine Mussche's en de Walter Van Steenbrugge's.

Aan de makers van Godvergeten, Ingrid Schildermans en Ibbe Daniëls,

aan hun geduld, hun moed

om ècht te luisteren naar de slachtoffers

om een serie te maken die boven water brengt

wat het water al zo lang deed stinken.

Dankjewel.

Aan de slachtoffers die nu durven spreken, in de media.

Aan slachtoffers die durven spreken in hun familie.

Aan slachtoffers die durven spreken in hun vriendenkring.

Aan slachtoffers die durven spreken in therapie.

Aan slachtoffers die op weg zijn naar leren spreken.

Aan slachtoffers die nooit zullen durven spreken

en

toch verantwoordelijkheid nemen voor wat ze meedragen

door de schade

zo goed als kan

bij hen te laten stoppen.

Dankjewel.

Aan iedereen die kijkt,

die blijft kijken,

ook straks

als het in de media weer is gaan liggen.

**Wat op grote schaal gebeurt,
institutioneel,
gebeurt ook op kleine schaal,
in teams, in families en in gezinnen,
bij ieder van ons in de buurt.**

Dichtbij. Heel dichtbij.

**Aan iedereen
die de moed opbrengt
om
wezenlijke wonden
toegebracht door onze eigen soort,
institutioneel
èn
in kleine kring
(want daar kan ieder van ons individueel 't meeste verschil maken!)
boven de radar te brengen.**

Steeds weer.

Steeds weer.

Dankjewel.

Dankjewel!

**Kan ook jij
een kleinst mogelijke stap zetten?
Een kleine stap
om ervoor te zorgen dat wezenlijke wonden,
toegebracht door mensen
gezien worden
gezien blijven
bespreekbaar blijven.
Deelbaar blijven.**

Deelbaar blijven!

**Mijn kleinst mogelijke stap is om,
elke dag opnieuw,
te kiezen voor minder en minder zwijgen.
Om de pijn op mijn pad,
toegebracht door mensen,
in de ogen te kijken,
daar waar het kan,
en bespreekbaar te maken.**

**Om de pijn die
ik onbedoeld
toebreng aan anderen
te erkennen,
er verantwoordelijkheid voor te nemen.**

**Kijken, voelen, doorvoelen, bespreekbaar maken,
eerst in en over kleine dingen,
ook vaker over grote dingen.**

**Door dat te doen word ik
elke dag weer
een beetje
een zachter, liefdevoller, kwetsbaarder en tegelijk krachtiger mens
met ruimte voor mijn pijn en die van anderen.**

**Met ruimte om wezenlijke wonden in de ogen te kijken,
om aanwezig te blijven zonder te sussen,
en
daardoor,
daar waar kan
als zachte helende zalf te zijn voor die wezenlijke wonden,
eerst en steeds weer bij mezelf,
ook bij anderen.**

**Dankjewel aan iedereen die niet wegstijgt bij pijn,
oprecht aanwezig blijft,
ook bij kleine pijn,
daar begint het.**

Dààr begint het.

**Pijn omzetten in verbinding.
Trauma omzetten in verbinding.
Je laten raken en blijven.
In contact.
We hebben het nodig als maatschappij.
Dringend nodig.**

Ann Lodewyckx